

DIRECTIVA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI 2003/105/CE**din 16 decembrie 2003****de modificare a Directivei Consiliului 96/82/CE privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 175 alin. (1),

având în vedere propunerea Comisiei¹,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în art. 251 din Tratat, având în vedere proiectul comun aprobat de comitetul de conciliere la 22 octombrie 2003³,

întrucât:

- (1) Directiva 96/82/CE⁴ vizează prevenirea accidentelor majore care implică substanțe periculoase, precum și limitarea consecințelor acestora asupra omului și asupra mediului, pentru a asigura în mod coerent și eficient niveluri ridicate de protecție în întreaga Comunitate.
- (2) Având în vedere unele accidente industriale recente și o serie de studii privind produsele cancerigene și substanțele periculoase pentru mediu, efectuate de Comisie la cererea Consiliului, este necesară extinderea domeniului de aplicare a directivei menționate.
- (3) Deversarea de cianură care a poluat Dunărea în urma accidentului de la Baia Mare din România în ianuarie 2000 a demonstrat faptul că anumite activități de depozitare și de prelucrare în industria minieră, în special instalațiile de eliminare a sterilului, inclusiv bazinele de decantare a sterilului, pot avea consecințe foarte grave. Comunicările Comisiei privind securitatea activităților miniere și privind al șaselea program de acțiune privind mediul al Comunității Europene au subliniat, în consecință, necesitatea extinderii domeniului de aplicare a Directivei 96/82/CE. În rezoluția sa din 5 iulie 2001⁵ referitoare la Comunicarea Comisiei privind securitatea activităților miniere, Parlamentul European s-a pronunțat, de asemenea, în favoarea extinderii domeniului de aplicare a directivei menționate anterior pentru a reglementa și riscurile care decurg din activitățile de depozitare și prelucrare din industria minieră.

---

¹ JO C 75 E, 26.3.2002, p. 357 și JO C 20 E, 28.1.2003, p. 255.

² JO C 149, 21.6.2002, p. 13.

³ Avizul Parlamentului European din 3 iulie 2002 (JO C 271 E, 12.11.2003, p. 315), Poziția comună a Consiliului din 20 februarie 2003 (JO C 102 E, 29.4.2003, p. 1) și Poziția Parlamentului European din 19 iunie 2003 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 noiembrie 2003 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 1 decembrie 2003.

⁴ JO L 10, 14.1.1997, p. 13.

⁵ JO C 65 E, 14.3.2002, p. 382.

- (4) Propunerea de directivă privind gestionarea deșeurilor din industria extractivă poate constitui un cadru adecvat pentru măsurile referitoare la instalațiile de gestionarea a deșeurilor care prezintă un risc de accident, dar care nu sunt reglementate de prezenta directivă.
- (5) Accidentul pirotehnic produs la Enschede, în Olanda, în mai 2000 a evidențiat pericolul major pe care îl prezintă activitățile de depozitare și fabricare a substanțelor pirotehnice și explozibile. Din aceste motive, se impune clarificarea și simplificarea definiției acestor substanțe în Directiva 96/82/CE.
- (6) Explozia care s-a produs la o uzină de îngrășăminte din Toulouse în septembrie 2001 a dus la conștientizarea potențialului de producere a unor accidente al activităților de depozitare a nitratului de amoniu sau a îngrășămintelor pe bază de nitrat de amoniu, în special a materiilor respinse în procesul de fabricare sau înapoiate producătorului [materii „off-specs” (neconforme cu specificațiile)]. În consecință, este necesară revizuirea categoriilor de nitrat de amoniu și de îngrășăminte pe bază de nitrat de amoniu care figurează în Directiva 96/82/CE, pentru a include și materiile „off-specs”.
- (7) Directiva 96/82/CE nu trebuie aplicată amplasamentelor utilizatorilor finali în care sunt adăpostite temporar, înainte de eliminare pentru re prelucrare sau distrugere, nitratul de amoniu și îngrășămintele pe bază de nitrat de amoniu care, la livrare, erau conforme cu specificațiile din directiva menționată anterior, dar care au suferit ulterior o degradare sau o contaminare.
- (8) O serie de studii efectuate de Comisie în strânsă cooperare cu statele membre susțin ideea de a extinde lista substanțelor cancerigene cu cantități prag adecvate și de a diminua semnificativ cantitățile prag stabilite pentru substanțele periculoase pentru mediu în Directiva 96/82/CE.
- (9) Pentru unitățile care intră ulterior sub incidența Directivei 96/82/CE, s-a dovedit necesară introducerea unor termene minime pentru notificări și elaborarea unor politici de prevenire a accidentelor majore, a unor rapoarte de securitate și a unor planuri de urgență.
- (10) Experiența și cunoștințele personalului competent din unitate pot fi foarte utile pentru elaborarea planurilor de urgență, iar întregul personal al unității și persoanele care pot fi afectate trebuie informate în mod corespunzător în ceea ce privește măsurile și acțiunile în materie de securitate.
- (11) Adoptarea Deciziei Consiliului 2001/792/CE, Euratom din 23 octombrie 2001 de instituire a unui mecanism comunitar de favorizare a unei cooperări întărite în cadrul intervențiilor de urgență care țin de protecția civilă¹ subliniază necesitatea promovării unei cooperări sporite în cadrul intervențiilor de urgență care țin de protecția civilă.
- (12) Pentru a facilita planificarea utilizării solurilor, este utilă elaborarea unor orientări care să definească o bază de date în vederea evaluării compatibilității între unitățile reglementate de Directiva 96/82/CE și zonele prevăzute în art. 12 alin. (1) din directiva în cauză.

---

¹ JO L 297, 15.11.2001, p. 7.

- (13) Statele membre trebuie să aibă obligația de a furniza Comisiei informații minime privind unitățile reglementate de Directiva 96/82/CE.
- (14) În același timp, este oportun ca anumite pasaje din Directiva 96/82/CE să fie clarificate.
- (15) Măsurile prevăzute în prezenta directivă au făcut obiectul unei proceduri de consultare publică la care au participat părțile interesate.
- (16) Prin urmare, Directiva 96/82/CE trebuie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 96/82/CE se modifică după cum urmează:

1. Art. 4 se modifică după cum urmează:

(a) lit. (e) și (f) se înlocuiesc cu următorul text:

„(e) exploatarea (explorarea, extracția și prelucrarea) mineralelor în mine, cariere sau prin intermediul forajelor, cu excepția operațiunilor de prelucrare chimică și termică și a depozitării legate de operațiunile care implică substanțe periculoase, conform definiției din anexa I;

(f) explorarea și exploatarea *offshore* a mineralelor, inclusiv a hidrocarburilor;”

(b) se adaugă următoarea literă:

„(g) rampele de deșeuri, cu excepția instalațiilor funcționale de eliminare a sterilului, inclusiv bazinele de decantare a sterilului, care conțin substanțe periculoase conform definiției din anexa I, în special în cazul în care acestea sunt utilizate în legătură cu prelucrarea chimică și termică a mineralelor.”

2. Art. 6 se modifică după cum urmează:

(a) la alin. (1) se adaugă următoarea liniuță:

„– pentru unitățile care intră ulterior sub incidența prezentei directive, în termen de trei luni de la data la care prezenta directivă se aplică unității în cauză, conform art. 2 alin. (1) primul paragraf.”

(b) la alin. (4), după prima liniuță se inserează următoarea liniuță:

„– modificarea unei unități sau a unei instalații care ar putea avea repercusiuni semnificative asupra riscurilor de accidente majore sau”.

3. La art. 7, se inserează următorul alineat:

„(1a) Pentru instituțiile care intră ulterior sub incidența prezentei directive, documentul prevăzut în alin. (1) se întocmește fără întârziere, dar, în orice caz, în termen de trei luni

de la data la care prezenta directivă se aplică unității în cauză, conform art. 2 alin. (1) primul paragraf.”

4. La art. 8 alin. (2), lit. (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) se prevede o cooperare în ceea ce privește informarea publicului și furnizarea de informații autorității competente pentru pregătirea planurilor de urgență externe.”

5. Art. 9 se modifică după cum urmează:

(a) la alin. (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Raportul de securitate conține cel puțin datele și informațiile enumerate în anexa II. Acesta indică denumirea organismelor competente care au participat și întocmirea raportului. De asemenea, conține inventarul actualizat al substanțelor periculoase prezente în unitate.”

(b) la alin. (3), între a treia și a patra liniuță se inserează următoarea liniuță:

„– pentru unitățile care intră ulterior sub incidența prezentei directive, fără întârziere, dar, în orice caz, în termen de un an de la data la care prezenta directivă se aplică unității în cauză, conform art. 2 alin. (1) primul paragraf.”

(c) la alin. (4), trimiterea la „liniutele a doua, a treia și a patra” se înlocuiește cu „liniutele a doua, a treia, a patra și a cincea”.

(d) la art. 9 alin. (6), se adaugă următoarea literă:

„(d) Comisia este invitată să reexamineze, până la 31 decembrie 2006 cel târziu, în strânsă cooperare cu statele membre, liniile directe existente pentru întocmirea rapoartelor de securitate.”

6. Art. 11 se modifică după cum urmează:

(a) la alin. (1) lit. (a) și (b), se adaugă următoarea liniuță:

„– pentru unitățile care intră ulterior sub incidența prezentei directive, fără întârziere, dar, în orice caz, în termen de un an de la data la care prezenta directivă se aplică unității în cauză, conform art. 2 alin. (1) primul paragraf.”

(b) alin. (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Fără a aduce atingere obligațiilor care le revin autorităților competente, statele membre se asigură că planurile de urgență interne prevăzute în prezenta directivă sunt elaborate prin consultare cu personalul care lucrează în unitate, inclusiv personalul subcontractat pe termen lung, și că publicul este consultat la elaborarea și actualizarea planurilor de urgență externe.”

(c) se inserează următorul alineat:

„(4a) În ceea ce privește planurile de urgență externe, statele membre trebuie să ia în considerare necesitatea de a promova o cooperare sporită în ceea ce privește asistența acordată în domeniul protecției civile în caz de catastrofe majore.”

7. Art. 12 se modifică după cum urmează:

(a) la alin. (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că politicile lor de utilizare a solurilor și/sau alte politici relevante, precum și procedurile de aplicare a politicilor în cauză iau în considerare necesitatea pe termen lung de a menține distanțe adecvate între, pe de o parte, unitățile care intră sub incidența prezentei directive și, pe de altă parte, zonele rezidențiale, clădirile și zonele frecventate de public, căile de transport importante, în măsura în care este posibil, zonele de recreere și zonele de interes natural specific sau având un caracter extrem de sensibil și, în cazul unităților existente, necesitatea unor măsuri tehnice suplimentare în conformitate cu art. 5, pentru a nu crește riscurile pentru populație.”

(b) se inserează următorul alineat:

„(1a) Comisia este invitată să elaboreze, până la 31 decembrie 2006 cel târziu și în strânsă cooperare cu statele membre, orientări care să definească o bază de date tehnică incluzând datele privind riscurile și scenariile de accidente, destinată să permită evaluarea compatibilității între unitățile care intră sub incidența prezentei directive și zonele descrise în alin. (1). Definirea acestei baze de date ia în considerare, în măsura posibilului, evaluările efectuate de autoritățile competente, informațiile obținute de la operatori și orice alte informații relevante, precum avantajele socio-economice ale dezvoltării și efectele atenuante ale planurilor de urgență.”

8. Art. 13 se modifică după cum urmează:

(a) la alin. (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că informațiile privind măsurile de securitate care urmează să fie luate și conduita obligatorie în caz de accident sunt furnizate din oficiu, periodic și în forma cea mai adecvată, tuturor persoanelor și unităților care deservește publicul (precum școli și spitale) și care ar putea fi afectate de un accident major produs într-o unitate care intră sub incidența art. 9.”

(b) alin. (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În cazul unităților care intră sub incidența art. 9, statele membre se asigură că inventarul substanțelor periculoase prevăzut în art. 9 alin. (2) este pus la dispoziția publicului, sub rezerva dispozițiilor alin. (4) din prezentul articol și ale art. 20.”

9. La art. 19, se inserează următorul alineat:

„(1a) Pentru unitățile care intră sub incidența prezentei directive, statele membre furnizează Comisiei cel puțin următoarele informații:

- (a) numele și denumirea comercială a operatorului și adresa completă a unității în cauză și
- (b) activitatea sau activitățile desfășurate de unitate.

Comisia creează și actualizează o bază de date conținând informațiile furnizate de statele membre. Accesul la baza de date este rezervat persoanelor autorizate de Comisie sau autorităților competente ale statelor membre.”

10. Anexa I se modifică conform anexei.

11. La anexa II, titlul IV pct. B se înlocuiește cu următorul text:

„B. Evaluarea extinderii și gravității consecințelor accidentelor majore identificate, inclusiv hărți, imagini sau, dacă este cazul, descrieri echivalente care prezintă zonele care ar putea fi afectate de astfel de accidente implicând unitatea, sub rezerva dispozițiilor art. 13 alin. (4) și ale art. 20.”

12. La anexa III, lit. (c) se modifică după cum urmează:

(a) pct. (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) organizare și personal: rolurile și responsabilitățile personalului implicat în gestionarea riscurilor de accidente majore la toate nivelurile organizației. Identificarea nevoilor de formare ale acestui personal și organizarea formării astfel identificate. Participarea întregului personal, precum și a personalului subcontractat care lucrează în unitate.”

(b) pct. (v) se înlocuiește cu următorul text:

„(v) planificarea situațiilor de urgență: adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor vizând identificarea urgențelor previzibile prin analiză sistematică și elaborarea, experimentarea și reexaminarea planurilor de urgență pentru a putea face față unor astfel de situații de urgență și asigurarea formării specifice a personalului implicat. Această formare se asigură întregului personal care lucrează în unitate, inclusiv personalul subcontractat relevant.”

Articolul 2

(1) Statele membre pun în aplicare dispozițiile legale, de reglementare și administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 iulie 2005. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 16 decembrie 2003.

Pentru Parlamentul European
Președintele
P. COX

Pentru Consiliu
Președintele
G. ALEMANNIO

ANEXĂ

Anexa I la Directiva 96/82/CE se modifică după cum urmează:

1. La introducere se adaugă următoarele puncte:

«6. În sensul prezentei directive, „gaz” reprezintă orice substanță care are o presiune absolută a vaporilor egală sau mai mare de 101,3 kPa la o temperatură de 20 °C.

7. În sensul prezentei directive, „lichid” reprezintă orice substanță care nu este definită ca fiind un gaz și care nu se află în stare solidă la o temperatură de 20 °C și la o presiune standard de 101,3 kPa.»

2. În tabelul din partea 1:

(a) rândurile referitoare la „nitratul de amoniu” se înlocuiesc cu următorul text:

„Nitrat de amoniu (vezi nota 1)	5 000	10 000
Nitrat de amoniu (vezi nota 2)	1 250	5 000
Nitrat de amoniu (vezi nota 3)	350	2 500
Nitrat de amoniu (vezi nota 4)	10	50”

(b) după rândurile referitoare la nitratul de amoniu se inserează următoarele rânduri:

„Nitrat de potasiu (vezi nota 5)	5 000	10 000
Nitrat de potasiu (vezi nota 6)	1 250	5 000”

(c) rândul referitor la „Următoarele SUBSTANȚE CANCERIGENE” se înlocuiește cu următorul text:

„Următoarele SUBSTANȚE CANCERIGENE la concentrații mai mari de 5 % din greutate:	0,5	2”
--	-----	----

4-aminobifenil și/sau sărurile sale, benzotriclorură, benzidină și/sau sărurile sale, oxid de bis-(clormetil), eter de clormetil și de metil, 1,2-dibrometan, sulfat de dietil, sulfat de dimetil, clorură de dimetilcarbomol, 1,2-dibrom-3-clorpropan, 1,2-dimetilhidrazină, dimetilnitrosamină, triamidă hexametilfosforică, hidrazină, 2-naftilamină și/sau sărurile sale, 4-nitrodifenil și 1,3 propansultonă		
---	--	--

(d) rândul referitor la „Benzină pentru autovehicule și alte benzine derivate din petrol” se înlocuiește cu următorul text:

„Produse derivate din petrol:	2 500	25 000”
(a) benzine și păcure		
(b) keroseni (inclusiv carburanți pentru avioane)		
(c) combustibili gazoși (inclusiv motorină, combustibil gazos pentru încălzirea locuințelor și amestecurile de combustibili gazoși)		

(e) (i) notele 1 și 2 se înlocuiesc cu următorul text:

„1. Nitrat de amoniu (5 000/10 000): îngrășăminte care pot suferi o descompunere auto-întreținută

Se aplică îngrășămintelor compuse pe bază de nitrat de amoniu (îngrășăminte compuse care conțin nitrat de amoniu cu fosfat și/sau potasă), în care conținutul de azot datorat nitratului de amoniu este

- cuprins între 15,75 %¹ și 24,5 %² din greutate și care fie conțin cel mult 0,4 % materii combustibile/organice în total, fie îndeplinesc cerințele din anexa II la Directiva 80/876/CEE;
- de 15,75 %³ din greutate sau mai puțin, fără limitarea conținutului de materii combustibile

și care pot suferi o descompunere auto-întreținută în conformitate cu testul în jgheab definit de ONU (vezi Recomandările Organizației Națiunilor Unite privind transportul mărfurilor periculoase: „Manual of Tests and Criteria”, partea III, subsecțiunea 38.2).

2. Nitrat de amoniu (1 250/5 000): pentru îngrășăminte

Se aplică îngrășămintelor simple pe bază de nitrat de amoniu și îngrășămintelor compuse pe bază de nitrat de amoniu în care conținutul de azot datorat nitratului de amoniu este:

- mai mare de 24,5 % din greutate, cu excepția amestecurilor de nitrat de amoniu cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu puritate de cel puțin 90 %;
- mai mare de 15,75 % din greutate pentru amestecurile de nitrat de amoniu și sulfat de amoniu;
- mai mare de 28 %⁴ din greutate pentru amestecurile de nitrat de amoniu cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu puritate de cel puțin 90 %

și care îndeplinesc condițiile din anexa II la Directiva 80/876/CEE.

3. Nitrat de amoniu (350/2 500): calitate tehnică

Se aplică:

- nitratului de amoniu și preparatelor pe bază de nitrat de amoniu în care conținutul de azot datorat nitratului de amoniu este
  - cuprins între 24,5 % și 28 % din greutate și care conțin cel mult 0,4 % substanțe combustibile;
  - mai mare de 28 % din greutate și care conțin cel mult 0,2 % substanțe combustibile;
- soluțiilor apoase de nitrat de amoniu în care concentrația de nitrat de amoniu este mai mare de 80 % din greutate.

4. Nitrat de amoniu (10/50): materii „off-specs” (neconforme cu specificațiile) și îngrășăminte care nu îndeplinesc testul de detonare

Se aplică:

- materiilor eliminate în procesul de fabricație și nitratului de amoniu și preparatelor pe bază de nitrat de amoniu, îngrășămintelor simple pe bază de nitrat de amoniu și îngrășămintelor compuse pe bază de nitrat de amoniu menționate în notele 2 și 3 care sunt înapoiate sau au fost înapoiate de utilizatorul final unui fabricant, unei instalații de depozitare temporară sau de prelucrare pentru refabricare, reciclare sau tratare în scopul utilizării în siguranță, deoarece nu mai îndeplinesc cerințele din notele 2 și 3;
- îngrășămintelor prevăzute în nota 1, prima liniuță, și în nota 2, care nu îndeplinesc condițiile din anexa II la Directiva 80/876/CEE.

5. Nitrat de potasiu (5 000/10 000): îngrășămintele compuse pe bază de nitrat de potasiu constituite din nitrat de potasiu sub formă de granule sau microgranule.

6. Nitrat de potasiu (1 250/5 000): îngrășămintele compuse pe bază de nitrat de potasiu constituite din nitrat de potasiu sub formă cristalină”.

(ii) nota 3 referitoare la policlordibenzofurani și policlordibenzodioxine devine nota 7.

(iii) următoarele note de subsol figurează sub tabelul intitulat „International Toxic Equivalent Factors (ITEF) for the congeners of concern (NATO/COMS)”:

„¹ Un conținut de azot de 15,75 % din greutate datorat nitratului de amoniu corespunde unui procent de 45 % nitrat de amoniu.

² Un conținut de azot de 24,5 % din greutate datorat nitratului de amoniu corespunde unui procent de 70 % nitrat de amoniu.

³ Un conținut de azot de 15,75 % din greutate datorat nitratului de amoniu corespunde unui procent de 45 % nitrat de amoniu.

⁴ Un conținut de azot de 28 % din greutate datorat nitratului de amoniu corespunde unui procent de 80 % nitrat de amoniu.”

3. În partea 2:

(a) rândurile 4 și 5 se înlocuiesc cu următorul text:

„4. EXPLOZIBILI (vezi nota 2) în cazul în care substanța, preparatul sau obiectul se încadrează la diviziunea 1.4 din acordul ADR/ONU	50	200
5. EXPLOZIBILI (vezi nota 2) în cazul în care substanța, preparatul sau obiectul se încadrează la diviziunile 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 sau 1.6 din acordul ADR/ONU sau în frazele de risc R2 sau R3	10	50”

(b) rândul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„9. SUBSTANȚE PERICULOASE PENTRU MEDIU în combinație cu următoarele fraze de risc		
(i) R50: «Foarte toxic pentru organismele acvatice» (inclusiv R50/53)	100	200
(ii) R51/53: «Toxic pentru organismele acvatice; poate cauza efecte negative pe termen lung pentru mediul acvatic»	200	500”

(c) în note:

(i) nota 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Substanțele și preparatele se clasifică în conformitate cu următoarele directive și adaptarea lor actuală la progresul tehnic:

Directiva Consiliului 67/548/CEE din 27 iunie 1967 privind apropierea dispozițiilor legale, de reglementare și administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase¹,

Directiva Parlamentului European și a Consiliului 1999/45/CE din 31 mai 1999 privind armonizarea dispozițiilor legale, de reglementare și administrative ale statelor membre cu privire la clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor periculoase².

În cazul substanțelor și preparatelor care nu sunt clasificate ca periculoase în conformitate cu nici una din directivele menționate anterior, de exemplu deșeuri, dar care totuși sunt prezente sau pot fi prezente într-o unitate și care au sau pot avea, în condițiile din unitate, proprietăți echivalente în ceea ce privește potențialul generării unor accidente majore, sunt urmate procedurile de clasificare provizorie în conformitate cu articolul relevant din directiva respectivă.

În cazul substanțelor sau preparatelor cu proprietăți care pot genera mai multe clasificări, se aplică, în sensul prezentei directive, cantitățile prag cele mai mici. Totuși, în sensul aplicării regulii de adunare de la nota 4, cantitatea prag utilizată este întotdeauna cea corespunzătoare clasificării respective.

În sensul prezentei directive, Comisia întocmește și actualizează o listă cu substanțele care au fost clasificate în categoriile menționate anterior printr-o decizie armonizată în conformitate cu Directiva 67/548/CEE.”

(ii) nota 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. «Explozibil» înseamnă:

- o substanță sau un preparat care creează un risc de explozie prin șoc, frecare, foc sau alte surse de aprindere (frază de risc R2),
- o substanță sau un preparat care creează riscuri ridicate de explozie prin șoc, frecare, foc sau alte surse de aprindere (frază de risc R3), sau
- o substanță, un preparat sau un obiect incluse în clasa 1 din Acordul european privind transportul rutier al mărfurilor periculoase (ADR), încheiat la 30 septembrie 1957, modificat și transpus de Directiva Consiliului 94/55/CE din 21 noiembrie 1994 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind transportul rutier de mărfuri periculoase³.

Această definiție include substanțele pirotehnice, care sunt definite, în sensul prezentei directive, ca substanțe (sau amestecuri de substanțe) destinate să producă un efect caloric, luminos, sonor, gazos sau fumigen sau o combinație de astfel de efecte prin reacții chimice exotermice auto-întreținute. În cazul în care o substanță sau un preparat face în același timp obiectul unei clasificări în temeiul acordului ADR și al atribuirii frazei de risc R2 sau R3, clasificarea conform ADR are întâietate față de atribuirea frazelor de risc.

Substanțele și obiectele din clasa 1 sunt clasificate în una dintre diviziunile 1.1 – 1.6 în conformitate cu sistemul de clasificare ADR. Diviziunile în cauză sunt următoarele:

Diviziunea 1.1: « Substanțe și obiecte care implică un risc de explozie în masă (o explozie în masă este o explozie care afectează aproape întreaga încărcătură, practic instantaneu).»

Diviziunea 1.2: «Substanțe și obiecte care implică un risc de proiectare, dar fără un risc de explozie în masă.»

Diviziunea 1.3: «Substanțe și obiecte care implică un risc de incendiu și un risc minor fie de suflu, fie de aruncare, fie ambele, dar fără un risc de explozie în masă:

(a) a căror ardere provoacă o radiație termică considerabilă sau

(b) care ard unele după altele, provocând efecte minore de suflu sau de proiectare sau ambele.»

Diviziunea 1.4: «Substanțe și obiecte care prezintă doar un risc ușor în caz de aprindere sau de amorsare în timpul transportului. Efectele se limitează de regulă la ambalaj și nu provoacă în mod normal proiectarea unor fragmente de dimensiuni apreciabile sau la distanțe apreciabile. Un incendiu exterior nu antrenează explozia practic instantanee a aproape întregului conținut al ambalajului.»

Diviziunea 1.5: «Substanțe foarte puțin sensibile implicând un risc de explozie în masă, care sunt atât de puțin sensibile încât există o foarte mică probabilitate de amorsare sau de trecere de la aprindere la detonare în condiții normale de transport. Ca cerință minimă, acestea nu explodează la testul focului exterior.»

Diviziunea 1.6: «Obiecte extrem de puțin sensibile care nu implică un risc de explozie în masă. Aceste obiecte conțin doar substanțe detonante extrem de puțin sensibile și prezintă o probabilitate neglijabilă de amorsare sau de propagare accidentală. Riscul se limitează la explozia unui singur obiect.»

Această definiție include și substanțe sau preparate explozive sau pirotehnice conținute în obiecte. Pentru obiectele care conțin substanțe sau preparate explozive sau pirotehnice, în cazul în care cantitatea de substanță sau de preparat conținută este cunoscută, această cantitate este luată în considerare în sensul prezentei directive. În cazul în care cantitatea nu este cunoscută, întregul obiect este considerat explozibil în sensul prezentei directive.”

(iii) la nota 3 lit. (b) pct. 1, a doua liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„– substanțe și preparate care au un punct de aprindere mai mic de 55 °C și care rămân în stare lichidă sub presiune, în cazul în care condiții specifice de procesare, precum presiune sau temperatură înaltă, pot crea riscuri de accidente majore;”

(iv) la nota 3 lit. (c), pct. 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. gaze care sunt inflamabile în contact cu aerul la temperatură și presiune ambiante (frază de risc R12 a doua liniuță), care se află în stare gazoasă sau supercritică și”

(v) la nota 3 lit. (c), pct. 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. substanțe și preparate lichide inflamabile și ușor inflamabile menținute la o temperatură superioară punctului de fierbere.”

(vi) nota 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. În cazul unei unități în care nu este prezentă nici o substanță sau nici un preparat individual într-o cantitate mai mare sau egală cu cantitățile prag în cauză, se aplică următoarea regulă de adunare pentru a stabili dacă unitatea intră sub incidența cerințelor prezentei directive.

Prezenta directivă se aplică dacă suma obținută prin formula:

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots$ este mai mare sau egală cu 1,

unde q_x = cantitatea de substanță periculoasă x (sau categoria de substanțe periculoase) inclusă în partea 1 sau 2 din prezenta anexă,

iar Q_{UX} = cantitatea prag relevantă pentru substanța sau categoria x din coloana 3 din partea 1 sau 2.

Prezenta directivă se aplică, cu excepția art. 9, 11 și 13, dacă suma obținută prin formula:

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots$ este mai mare sau egală cu 1,

unde q_x = cantitatea de substanță periculoasă x (sau categoria de substanțe periculoase) inclusă în partea 1 sau 2 din prezenta anexă,

iar Q_{LX} = cantitatea prag relevantă pentru substanța sau categoria x din coloana 2 din partea 1 sau 2.

Această regulă se utilizează pentru evaluarea pericolelor globale asociate toxicității, inflamabilității și ecotoxicității. Prin urmare, ea trebuie aplicată de trei ori, adică:

(a) pentru însumarea substanțelor și preparatelor enumerate în partea 1 și clasificate ca toxice sau foarte toxice, împreună cu substanțele și preparatele incluse în categoriile 1 sau 2;

(b) pentru însumarea substanțelor și preparatelor enumerate în partea 1 și clasificate ca oxidante, explozibile, inflamabile, ușor inflamabile sau

extrem de inflamabile, împreună cu substanțele și preparatele incluse în categoriile 3, 4, 5, 6, 7a, 7b sau 8;

- (c) pentru însumarea substanțelor și preparatelor enumerate în partea 1 și clasificate ca periculoase pentru mediu [R50 (inclusiv R50/53) sau R51/53], împreună cu substanțele și preparatele incluse în categoriile 9 (i) sau 9(ii);

Dispozițiile relevante din prezenta directivă se aplică dacă una dintre sumele obținute prin calculele prevăzute la lit. (a), (b) sau (c) este mai mare sau egală cu 1.”

(vii) următoarele note de subsol figurează la sfârșitul notelor:

„¹ JO 196, 16.08.1967, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 807/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 36).

² JO L 200, 30.07.1999, p. 1. Directivă modificată de Directiva Comisiei 2001/60/CE (JO L 226, 22.8.2001, p. 5).

³ JO L 319, 12.12.1994, p. 7. Directivă modificată ultima dată de Directiva Comisiei 2003/28/CE (JO L 90, 8.4.2003, p. 45).”